

prima instanță: I. Dutca

dosar nr.3rh-57/16

instanța de apel: N. Traciuc, M. Anton, I. Cotruță

instanța de recurs: T. Chișca-Doneva, I. Druță, M. Ghervas

ÎNCHEIERE

06 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele, judecătorul

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Galina Stratulat

Ion Druță

examinând cererile de revizuire depuse de către Ababii Anatolie, Luchian Galina, Baranov Ștefan, Cheptene Ion, Plugari Vasile, Ababii Pavel, Ababii Maria, Ababii Iurii, Baranov Olga, Baranov Svetlana, Baranov Alexandru, Bruma Fiodor, Graur Semion, Lupașco Alexandru, Umaneț Ilie, Umaneț Raisa, Proca Tudor, Ursu Valerii, Moraru Vasilii, Miron Grigore, Leca Efim, Tabacari Semion, Mocan Maria și Zastavnițchi Alexandra,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ghimp Viorel împotriva Primăriei Colonița și Consiliului sătesc Colonița mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 03 februarie 2016, prin care recursul declarat de către Consiliul sătesc Colonița a fost considerat ca inadmisibil,

constată:

La 04 august 2014, Ghimp Viorel a depus cererea de chemare în judecată împotriva Primăriei Colonița și Consiliului sătesc Colonița mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că în cadrul ședinței Consiliului Colonița din 06 martie 2011 a fost emisă decizia 2/3 din 16 martie 2011 cu privire la aprobarea modului și mărimii cotelor-valorice în bunurile agricole imobile atribuite la privatizare.

Nefiind de acord cu decizia adoptată, la 23 mai 2014, a depus o cerere prealabilă prin care a solicitat anularea deciziei respective, însă prin răspunsul din 08 iulie 2011, cererea prealabilă a fost respinsă.

Indică reclamantul că nu este de acord cu decizia menționată și o consideră ilegală, întrucât a fost emisă cu mari încălcări procedurale, iar însăși conținutul deciziei conține date care în marea majoritate sunt eronate și nu corespund realității.

Astfel, susține că formula și modul de partajare din decizia menționată și anexele la aceasta, nu coincide cu lista cotașilor și mărimea cotelor acestora, iar conținutul deciziei este în contradicție cu dispozițiile pct. 5 lit. g) din hotărârea Guvernului nr. 93 din 05 februarie 2009.

Mai indica reclamantul că potrivit listei deținute de Agenția Proprietății Publice, în lista persoanelor care dispun de cotă-parte în AG „Colonița” sunt incluse 710 persoane, în timp ce în lista expusă în decizia contestată sunt indicate doar 171 persoane, unele fiind indicate repetat.

Mai mult această listă nu a fost adusă la cunoștință cotașilor și nici nu s-a cerut acordul celorlalți cotași la repartizarea acestor bunuri, în listă se regăsesc persoane care deja realizându-și pe deplin cota de avere de care dispuneau, au mai dobândit absolut ilegal și alte bunuri, falsificând certificate de proprietate privată, pe când unii cotași nu și-au realizat cota sa de avere în nici un obiect și au fost incluse persoane care fac parte din fosta comisie de privatizare precum și rudele și copiii acestora.

În context invocând prevederile art.315, 320 alin. (2), 345 alin. (1,2) 346 și 220 Cod civil, menționează că, dreptul dînsului la cota de avere nerealizată este confirmată prin contractul de vânzare-cumpărare pe care a dobândit-o de la Ghimp Dumitru în baza contractului de vânzare - cumpărare cu cota de 34038 lei.

Prin urmare, consideră că din motiv că nu a fost înștiințat despre partajarea acestor bunuri a căror proprietar este, consideră că pîrîtul a încălcat prevederile imperative ale legii prevăzute de Codul civil și Regulamentul cu privire la transformarea cotelor-părți valorice din proprietate comună în fracție sau procente și în mod ascuns, contrar prevederilor art. 220 Cod civil a înregistrat dreptul de proprietate asupra unor bunuri a căror proprietar este, de fapt, dînsul.

De altfel, consideră reclamantul că urmează să fie anulate și certificatele de proprietate care au fost eliberate în baza deciziei 2/3 din 16 martie 2011 și în temeiul cărora s-au înregistrat persoanele menționate în decizia contestată.

Solicită, declararea nulității deciziei 2/3 din 16 martie 2011 cu privire la aprobarea modului și mărimii cotei-valorice în bunurile agricole imobile atribuite la privatizarea, anularea anexelor 1, 2, 3 la decizia nr. 2/3 din 16 martie 2011 și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 27 aprilie 2015 acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2015, a fost admis apelul declarat de către Ghimp Viorel, casată hotărîrea primei instanțe și emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea a fost admisă integral, fiind anulată decizia Consiliului sătesc Colonița nr. 2/3 din 16 martie 2011 cu anexele corespunzătoare.

La 27 noiembrie 2015, Consiliul sătesc Colonița a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 03 februarie 2016, recursul declarat de către Consiliul sătesc Colonița a fost considerat inadmisibil.

La 20 aprilie 2016, Ababii Anatolie, Luchian Galina, Baranov Ștefan, Cheptene Ion și Plugari Vasile, reprezentați de avocatul Iordachi Vitalie, au depus cerere de revizuire împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 03 februarie 2016, solicitînd admiterea cererii, casarea încheierii instanței de recurs cu remiterea pricinii la rejudecare în prima instanță.

În susținerea cererii de revizuire au indicat prevederile art. 449 lit. c) CPC, menționînd că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2015, recursul împotriva căreia a fost declarat inadmisibil, au fost afectate drepturile unor persoane care nu au fost antrenate în proces.

Astfel, invocă că în temeiul deciziei Consiliului sătesc Colonița nr. 2/3 din 16 martie 2011, ilegalitatea căreia a fost constatată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2015, revizuenților le-au fost eliberate certificate de proprietate privată, care au fost ulterior înregistrate în registrul bunurilor imobile.

Prin urmare, afirmă că, certificatele de proprietate privată a revizuenților înregistrate în Registrul bunurilor imobile, decizia Consiliului sătesc Colonița nr. 2/3 din 16 martie 2011 cu anexele sale, inclusiv anexa nr. 3, prin care a fost aprobată lista persoanelor care dispun de cotă-parte în bunurile agricole imobile proprietate comună pe cote-părți din care fac parte și revizuenții, fac dovada certă a existenței dreptului de proprietate și lezării acestui drept prin neatragerea lor în proces.

Așadar, insistă că revizuenții sunt subiecți ai raportului material litigios, iar prin anularea deciziei Consiliului sătesc Colonița nr. 2/3 din 16 martie 2011, fără atragerea lor la examinarea acestui litigiu, le-a fost afectat direct dreptul de proprietate dobândit conform legislației în vigoare.

Un alt defect fundamental îl consideră contradictorialitatea încheierii supuse revizuirii cu decizia Curții Supreme de Justiție din 09 decembrie 2015, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vozian Maria și Vozian Mihail împotriva revizuenților obiectul căruia fiind declararea nulității a certificatelor ultimilor de proprietate nr. 16 din 154 mai 2011 și nr. 24 din 20 mai 2011, precum și anularea deciziei Consiliului sătesc Colonița nr. 2/3 din 16 martie 2011 și a anexelor nr. 1, 2 și 3 la decizia menționată.

Consideră că instanțele de judecată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2015 și încheierea Curții Supreme de Justiție din 03 februarie 2016 au încălcat nu doar prevederile legale naționale ci și cele prevăzute de Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului.

La 29 aprilie 2016, Ababii Pavel, Ababii Maria, Ababii Iurii, Baranov Olga, Baranov Svetlana, Baranov Alexandru, Bruma Fiodor, Graur Semion, Lupașco Alexandru, Umanet Ilie, Umanet Raisa, Proca Tudor, Ursu Valerii, Moraru Vasile, Miron Grigore, Leca Efim, Tabacari Semion, Mocan Maria și Zastavnițchi Alexandra, la fel au depus cerere de revizuire împotriva încheierii instanței de recurs, solicitând admiterea cererii, casarea încheierii Curții Supreme de Justiție din 03 februarie 2016 cu remiterea pricinii la rejudecare în prima instanță.

În susținerea cererii de revizuire au indicat prevederile art. 449 lit. c) CPC, menționând că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2015, recursul împotriva căreia a fost declarat inadmisibil, au fost afectate drepturile lor de proprietate, care nu au fost antrenate în proces, cu toate că instanța încă la faza pregătirii pentru dezbateri judiciare, în condițiile art. 185 alin.(1) lit. a) CPC, precum și art. 62 alin(2) CPC urmau să soluționeze problema intervenirii în proces în vederea stabilirii dacă examinarea pricinii nu implică soluționarea chestiunii cu privire la drepturile sau obligațiile altor persoane interesate.

Celelalte motive ale cererii de revizuire sunt similare celei depuse la 20 aprilie 2016, de către revizuenții Ababii Anatolie, Luchian Galina, Baranov Ștefan, Cheptene Ion și Plugari Vasile.

La 14 iunie 2016, Ghimp Viorel a depus referință pe marginea cererilor de revizuire înaintate, solicitând respingerea acestora ca inadmisibile.

Tot la 14 iunie 2016, Ursu Valerii, Plugari Vasile și Graur Simion, au depus cereri autentificate notarial, prin care au declarat că nu au semnat cererea de

revizuire depusă împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 03 februarie 2016, iar semnătura aplicată nu-i aparține, ci a fost aplicată abuziv.

La 05 iulie 2016, Consiliul sătesc Colonița, prin intermediul reprezentantului Vasile Braghiș, a depus referință pe marginea cererilor de revizuire, considerând acestea întemeiate și pasibile de a fi admise în baza temeiurilor invocate.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră cererile de revizuire neîntemeiate și care urmează a fi respinse ca inadmisibile din considerentele ce urmează.

În conformitate cu lit. a) alin. (1) art. 453 CPC al RM, după ce examinează cererea de revizuire, instanța poate emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Revizuirea este posibilă doar în cazurile în care sunt invocate și sunt probate circumstanțe, fapte ori evenimente, prevăzute de lege ca temeiuri, care sunt esențiale pentru relațiile în litigiu și de natură să influențeze soluția adoptată.

Drept temeiuri pentru revizuirea unei hotărâri irevocabile, de către legislator sunt definite cele conținute în art. 449 CPC și ele sunt indicate exhaustiv.

Pornind de la aceste cerințe, Colegiul relevă că revizuirea unei hotărâri date de către instanță este posibilă doar în cazul în care solicitantul, după devenirea irevocabilă a hotărârii, intră în posesia unui temei din cele prevăzute de art. 449 CPC. În același timp, acest temei trebuie să vizeze situația de fapt, care a fost obiectul examinării în instanța de fond, dat fiind că instanța de recurs verifică corectitudinea aplicării și interpretării de către prima instanță a normelor de drept material și procesual, în limitele materialelor din dosar și în limitele recursului declarat. Or, nu poate fi revizuită o hotărâre care elucidează o anumită situație de fapt, asupra căreia s-a pronunțat instanța de fond, prin prisma unui temei care caracterizează o altă situație.

Din textul cererilor de revizuire, înaintate la 20 aprilie 2016 și 29 aprilie 2016, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că revizuenții solicită revizuirea încheierii Curții Supreme de Justiție din 03 februarie 2016, a deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2015 și a hotărârii Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 27 aprilie 2015, invocând ca temei lit. c) a art. 449 CPC, în calitate de probatoriu al circumstanțelor invocate au prezentat copiile certificatelor de proprietate privată asupra cotelor-valorice atribuite din patrimoniul întreprinderii agricole AGȚ „Colonița”, extrasele din Registrul bunurilor imobile, copia hotărârii Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 29 iunie 2015, decizia Curții Supreme de Justiție din 09 decembrie 2015.

Astfel, potrivit art. 449 lit. c) CPC, revizuirea se declară în cazul în care instanța a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces.

Colegiul remarcă că redeschiderea procesului în temeiul art. 449 lit. c) CPC, poate fi posibilă doar cu condiția că prin hotărârea sau decizia emisă, instanța s-a expus în privința drepturilor unor persoane care nu au fost atrase în proces ca participanți, lezându-le astfel în drepturi – fapt ce urmează a fi confirmat în instanța de judecată prin prezentarea probelor.

În cererea de revizuire, s-a indicat că temei pentru a revizui hotărârile adoptate în cauză, constituie faptul că Ababii Anatolie, Luchian Galina, Baranov Ștefan, Cheptene Ion și Plugari Vasile, Ababii Pavel, Ababii Maria, Ababii Iurii, Baranov Olga, Baranov Svetlana, Baranov Alexandru, Bruma Fiodor, Graur Semion, Lupașco

Alexandru, Umanet Ilie, Umanet Raisa, Proca Tudor, Ursu Valerii, Moraru Vasile, Miron Grigore, Leca Efim, Tabacari Semion, Mocan Maria și Zastavnițchi Alexandra, nu au fost atrași în proces, deși dispun de certificate de proprietate privată asupra cotei-părți valorice din patrimoniul întreprinderii agricole AGȚ „Colonița”, eliberate în temeiul deciziei Consiliului sătesc Colonița nr. 2/3 din 16 martie 2011, adică aveau calitate de proprietari asupra bunurilor imobile agricole cu drept înregistrat în Registrul bunurilor imobile.

Se va reține incidența art. 447 lit. b) CPC, care indică că sunt în drept să depună cerere de revizuire persoanele care nu au participat la proces, dar care sunt lezate în drepturi prin hotărîrea, încheierea sau decizia judecătorească.

Pornind de la prevederile acestei norme legale, Colegiul reține că pentru a fi în posibilitatea depunerii cererii de revizuire, solicitantul trebuie să probeze că hotărîrea a cărei revizuire o solicită, îi lezează drepturile sale.

La caz, obiect al litigiului îl constituie anularea deciziei Consiliului sătesc Colonița mun. Chișinău nr. 2/3 din 16 martie 2011 cu privire la probarea modului și mărimii cotei-valorice în bunurile agricole imobile atribuit în proprietate și prin care s-a decis aprobarea listei bunurilor agricole imobile proprietate comună pe cote-părți atribuite în calitate de cotă-valorică la privatizarea ÎA „Colonița”, aprobarea listei bunurilor imobile proprietate comună pe cote părți atribuite grupurilor de cotași și aprobarea listei persoanelor care dispun de cotă-parte în bunurile imobile proprietate comună pe cote-părți.

Prin urmare, hotărîrile instanțelor de judecată adoptate în prezenta cauză civilă, vizînd în speță actul administrativ emis de către o autoritate administrației publice locale, nu lezează și dreptul de proprietate ale revizuenților.

Mai mult, revizuenții considerînd că sunt interesați într-un proces pornit între alte persoane nu au fost lipsiți de dreptul, prin prisma art. 67 CPC, să intervină în el alături de reclamant sau de pîrît pînă la închiderea dezbaterilor judiciare în prima instanță dacă hotărîrea pronunțată ar putea să influențeze drepturile sau obligațiile lor, fapt însă nerealizat de aceștia în cadrul examinării cauzei în fond.

Circumstanțele descrise în cererea de revizuire nu corespund exigențelor art. 449 lit. c) al CPC și nu pot fi admise ca temei de revizuire a încheierii Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 03 februarie 2016, respectiv, împrejurările invocate de revizuenți nu pot influența soluția adoptată.

Astfel, Colegiul conchide că Ababii Anatolie, Luchian Galina, Baranov Ștefan, Cheptene Ion și Plugari Vasile, Ababii Pavel, Ababii Maria, Ababii Iurii, Baranov Olga, Baranov Svetlana, Baranov Alexandru, Bruma Fiodor, Graur Semion, Lupașco Alexandru, Umanet Ilie, Umanet Raisa, Proca Tudor, Ursu Valerii, Moraru Vasile, Miron Grigore, Leca Efim, Tabacari Semion, Mocan Maria și Zastavnițchi Alexandra nu au confirmat instanței de judecată existența temeiurilor prevăzute în art. 449 lit. c) CPC - faptul că prin hotărîrile judecătorești adoptate în litigiul dedus judecării au fost lezați în careva drepturi.

Relevant este și faptul că nici Consiliul sătesc Colonița, emitentă a actului administrativ contestat și care a fost implicată ca parte în proces și a participat la examinarea cauzei, nu a solicitat implicarea în proces a persoanelor indicate în decizia contestată, aspect ce în plus indică la netemeinicia cererii de revizuire.

Este util a sublinia că unii din revizuenții, și anume: Ursu Valerii, Plugari Vasile și Graur Simion, prin declarațiile autentificate notarial, s-au opus faptului

semnării cererii de revizuire, iar revizuenții Miron Grigore și Mocan Maria nici nu au prezentat careva probe care ar confirma că sunt subiecți al raportului material litigios.

Totodată, nu poate constitui ca un argument relevant în vederea admiterii cererilor de revizuire nici invocarea contradictorialității încheierii supuse revizuirii cu decizia Curții Supreme de Justiție din 09 decembrie 2015, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vozian Maria și Vozian Mihail împotriva revizuenților obiectul căruia, pe lângă altele, fiind și anularea deciziei a Consiliului sătesc Colonița nr. 2/3 din 16 martie 2011 și a anexelor nr. 1, 2 și 3 la decizia menționată.

Aceasta deoarece după cum se constată din actele cauzei, decizia, la care fac referire revizuenții a fost pronunțată de instanța de apel ulterior, celei adoptate de aceeași instanță în cauza respectivă, prin care a fost anulată decizia Consiliului sătesc Colonița mun. Chișinău nr. 2/3 din 16 martie 2011, neavând astfel relevanță la caz invocarea puterii a lucrului judecat.

În consecință, sub aspectul analizat, instanța de revizuire conchide că circumstanțele invocate de revizuenții drept temei de revizuire, nu se încadrează în cele exhaustiv prevăzute la art. 449 CPC. Prin cererea – obiectul prezentei ședințe revizuentul nu a prezentat nici unul din temeiurile conținute în norma indicată.

Astfel, la caz se va remarca că admiterea cererilor de revizuire, în asemenea împrejurări, ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Colegiul reiterează că, posibilitatea reinițierii procesului de judecată urmează să fie examinată în lumina Preambulului Convenției, care declară preeminența dreptului o parte a moștenirii comune a Statelor Contractante. Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, printre altele, ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (*Brumărescu v. Romania, Roșca v. Moldova*).

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului res judicata (ibid., § 62), adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești. Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii, doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (*Roșca v. Moldova, citată mai sus, § 25, Popov nr. 2 vs. Moldova*). Din considerentele menționate Colegiul consideră că prezenta cerere de revizuire nu poate fi admisă.

Din considerentele menționate, Colegiul conchide că cererile de revizuire urmează a fi respinse ca inadmisibile, or retractarea neîntemeiată a unei hotărâri judecătorești irevocabile produce efecte grave pentru părți, întrucât se încalcă principiul stabilității raporturilor juridice, fiindcă unul dintre elementele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul stabilității raporturilor juridice, care înseamnă, între altele, că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată fără motive legale. De aceea, legea (art. 449 CPC) admite revizuirea numai în cazuri strict determinate.

În conformitate cu art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Se resping ca fiind inadmisibile cererile de revizuire înaintată de către Ababii Anatolie, Luchian Galina, Baranov Ștefan, Cheptene Ion, Plugari Vasile, Ababii Pavel, Ababii Maria, Ababii Iurii, Baranov Olga, Baranov Svetlana, Baranov Alexandru, Bruma Fiodor, Graur Semion, Lupașco Alexandru, Umaneț Ilie, Umaneț Raisa, Proca Tudor, Ursu Valerii, Miron Grigore, Leca Efim, Tabacari Semion, Mocan Maria și Zastavnițchi Alexandra împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 03 februarie 2016 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui a lui Ghimp Viorel împotriva Primăriei Colonița și Consiliului sătesc Colonița mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ și încasarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță